

01. Eva Prats i Ricardo Flores a la sala de dibuix del seu despatx, on preparen el nou desembarcament a la Biennial de Venècia. 02. La sala és plena de gom a gom dels materials que exposaran. 03. Les peanyes de les maquetes són del dissenyador Curro Claret. 04. La maqueta de *La capella del matí*. FRANCESC MELCION

Les ruïnes optimistes de Flores i Prats

Els arquitectes seran a l'exposició central de la Biennial de Venècia i al primer pavelló del Vaticà

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

Visitar l'estudi de Ricardo Flores i Eva Prats és com tornar a un lloc conegut, ja que, a través del seu compte d'Instagram, comparteixen detalls del seu espai de treball -ubicat en un pis regi del barri de Sant Pere- i del dia a dia de la seva feina. Aquestes imatges deixen testimoni de la seva passió pel dibuix i de la realització de maquetes per reflexionar sobre els projectes. Aquests dies l'han feta grossa i l'estat de l'estudi és impossible de capturar en una sola fotografia: tenen la sala de dibuix i tot un passadís presos pels dibuixos i maquetes de la Sala Beckett amb què participaran en l'exposició central de la pròxima Biennial de Venècia, que arrencarà el 26 de maig.

"Creiem molt que la màgia d'una obra passa perquè estigui ben proporcionada. I per adonar-nos de la dimensió de les coses, les hem de tenir a les mans", diu Ricardo Flores. "Com que en un projecte hi ha moltes idees i passen moltes coses, els has de donar temps perquè totes funcionin alhora. Ens donem temps i ho controlem amb el dibuix. Dibuiem perquè totes les necessitats s'articulin", subratlla Eva Prats. Tota aquesta feina reflecteix el seu nivell d'exigència: "També hi ha la responsabilitat i el pànic d'equivocar-nos, que l'arquitectura és molt ca-

ral!", subratlla Prats. Per entrar a la sala, un s'ha d'ajupir per passar per sota de la prestatgeria que enviaran a Venècia d'aquí pocs dies. Veient la seva manera de treballar -meticulosa-, aquest desplegament efímer de materials també és arquitectura.

L'energia de tornar a la Biennial

Flores i Prats ja han participat en la Biennial de Venècia d'arquitectura en diverses ocasions: van mostrar la reforma de Can Balaguer a *Arquitectures empeltades*, el pavelló català del 2014, i la van tornar a exposar al pavelló espanyol el 2016. Ara el repete és més important: com que les directores de la Biennial, Yvonne Farrell i Shelley McNamara, volen que l'exposició central sigui tota una experiència, reproduiran a gran escala un fragment de la Sala Beckett dins l'Arsenale. Concretament una lluernia que per als arquitectes reflecteix els regals inesperats de l'arquitectura i que les directores de la Biennial reivindiquen amb el lema "*Free-space*". "Participar enguany en la Biennial ha sigut com un altre projecte del despatx, i ens dona molta energia", diu Flores. "Vam rebre la proposta a l'agost, i el procés de curadoria ha sigut llarg i molt pausat. Ara com ara estem responent a correus electrònics de quatre equips de la Biennial diferents", explica Prats.

L'exposició de la Sala Beckett a Venècia suposarà culminar amb tots els honors una obra molt significati-

Talismà
La Sala Beckett ha sigut una obra molt significativa per als autors

va, tant per als autors com per al sector cultural -van guanyar el premi Ciutat de Barcelona, entre d'altres- i per als veïns del Poblenou. "Hi ha vegades que, per diferents raons, s'alineen molts factors. A la Beckett crec que la diferència és que van coincidir un edifici carregat de la memòria dels veïns; un client amb molta lucidesa i ambició; nosaltres, que teníem una certa maduresa i que podríem recollir els fruits de l'experiència prèvia, i un moment en què la societat i els polítics eren capaços d'entendre les ruïnes de l'antiga cooperativa Pau i Justícia com un tema positiu", explica Flores.

La nova Beckett va obrir les portes el novembre del 2016 i encara hi treballen, acompanyant els nous usuaris per polir fins a l'últim detall. "Agafem molta estima als projectes, ens costa acomiadar-nos-en", diu

Flores. Al marge dels premis, la sala els ha portat més feina: actualment treballen en la reforma d'una nau industrial, una part de la qual està catalogada, al Poblenou.

Una capella per al pavelló vaticà

Per si no n'hi hagués prou reproduint una obra, Flores i Prats seran a Venècia per partida doble: són un dels deu despatxos seleccionats per l'historiador Francesco Dal Co per al primer pavelló del Vaticà a la Biennial, que estarà ubicat al bosc de l'illa de San Giorgio Maggiore. Altra vegada, la Beckett ha sigut talismà perquè els seleccionessin i compartiran espai amb arquitectes com Norman Foster, Souto de Moura, Smiljan Radic, Andrew Berman i Carla Juaçaba, que han ideat tots una capella.

El fil conductor de l'exposició serà el referent de la cèlebre capella del Bosc d'Erik Gunnar Asplund. La de Flores i Prats porta per títol *La capella del matí*, és oberta i està coronada per un òcul pel qual entraran els primers rajos del sol. Si a la Sala Beckett els arquitectes van tenir molta cura a l'hora de respectar la memòria de l'edifici, ara s'han inspirat en una part d'unes ruïnes per crear "un lloc de reunió per a persones d'arreu del món". Estarà ubicada en un extrem del bosc. "El lloc és molt recollit, i el bosc completarà la capella", conclou Prats.

